

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Εἴθ' ὄφελ' Ἀργούσ μὴ διαπλάσθαι σκάφθαι
 Κόλχων ἐς αἶαν, κυσινέας συμπληγέσθαι,
 μήδ' ἐννάπασι Πηλῆος περσεῖν ποτε
 τμηθεῖσαι πύκην, μήδ' ἐρεμῶσαι χέρας
 ἀνδρῶν ἀρίστων, οἱ τὸ πάγχρυσον δέρας
 Πελία μετήλθον. εἰ γὰρ αὖ δέσποιν' ἐμῆ,
 Μήδεια, πύργους γῆς ἔωλθεσ' Ἰωλκίας,
 ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγείσ' Ἰάσιν
 εἶδ' αὖ κ' ἀνείη πείρασσά Πελιάδας χέρας
 πατέρα, κατ' ὤκφ' τῷδε γυνὴ Κορινθίαν,
 ζῦν ἀνδρὶ ἔτεκνοισιν, ἀνδάνεσσα μὲν
 φυγῆ πολιτῶν, ὣν ἀφίκετο χθόνα,
 αὐτῆ τε πάντα συμφέρουσ' Ἰάσινι,
 99 Ἡτῶς μεγίστη γίνεταί Σωτηρία,
 92 Ὅταν γυνὴ πρὸς ἀνδρα μὴ διχοσατῆ
 νυνὼ δ' ἐχθρὰ πάντα, ἢ νοσεῖ τὰ φίλτατα,
 πρὸς ὕς γὰρ αὐτὰ τέκνα, δεσπότιν τ' ἐμῶν,
 γάμοις Ἰάσων βασιλικῆς δυνάξετα,
 γήμας Κρέονι παῖδ', ὃς αἰσυννᾷ χθονός.
 Μήδεια δ' ἠδύς κ' ἠπμασμήνη,